

**UTRENIA DUMINICII a IV-a DUPĂ
CINCIZECIME.
A VINDECĂRII SLUGII SUTAȘULUI**

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,

și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,

din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineasă.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întu întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjdut.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, într-o dreptate Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeneste, Doamne, într-o mulțime îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; şi tuturor le dăruieşte mila ta cea mare. — Ca mântuiţi fiind cu sufletul şi cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat şi binecuvântat, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăţilor, izvorule ce pururea izvorăşti, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice şi atotstăpâni-torule, toţi ne închinăm, şi ne rugăm ție, chemând milele tale şi îndurările tale, spre ajutorul şi paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, şi primeşte rugăciunile cele de dimineaţa ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, şi nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toţi ne păzeşte cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează şi cântă, spre mărirea ta, şi a unuia născut Fiului tău şi Dumnezeuului nostru, şi al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor şi păzitor; primeşte rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri şi înţelegător. — Că tu eşti Dumnezeuul nostru, şi ție mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată,

nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a

cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății

tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 3

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 2. **Toate** neamurile m-au împresurat, și întru
numele Domnului le-am înfrânt.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 3. **Nu** voi muri, ci voi fi viu, și voi spune
lucrurile Domnului.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. **Piatra**, pe care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-
a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

Apoi:

Troparul Învierii, glas 3

Să se veselească cele cerești și să se bucure
cele pământești. Că a făcut învingere cu brațul Său
Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte; Cel întâi-

născut din morți S-a făcut, din pânțele iadului ne-a mântuit pe noi și a dat lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul așezării cinstului Veșmânt, glas 8

Născătoare de Dumnezeu pururea fecioară, acoperământul oamenilor, veșmântul și brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetății tale ai dăruit, prin nașterea ta cea mai presus de fire, nestrăcută rămânând, că întru tine și firea se înnoiește și vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace lumii dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei, Al Învierii, glas 8

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni. Îndurate; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine și care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **T**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale glasului 3

Hristos din morți S-a sculat, începătura celor adormiți, Cel mai întâi-născut decât zidirea

și Făcătorul tuturor celor făcute; firea cea stricată a neamului nostru întru Sine a înnoit-o. Nu vei mai stăpâni de acum, moarte, că Stăpânul tuturor puterea ta a surpat-o.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cu trupul moarte gustând, Doamne, amărăciunea morții ai conținut-o, cu Învierea Ta; și pe om împotriva ei l-ai întărit, nimicirea blestemului celui de demult aducând, Apărătorule al vieții noastre, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

De frumusețea fecioriei tale și de strălucirea curăției tale, Gabriel uimindu-se, a zis către tine, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție? Sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep și mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești cu daruri dăruită!

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 3

De neschimbarea Dumnezeirii Tale și de pătimirea Ta cea de voie, Doamne, întru sine înspăimântându-se, iadul s-a tânguit: mă cutremur de Ipostasul cel nestricat al trupului,

văd pe Cel nevăzut, tainic luptându-se cu mine.
Pentru aceasta și cei pe care îi țin cântă: Mărire,
Hristoase, Învierii Tale!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Răstignirea cea necuprinsă cu mintea și
Învierea cea neînțeleasă, taina cea de negrăit, o
teologhisim credincioșii; că astăzi moartea și iadul
s-au prădat, iar neamul omenesc într-o
nesticăciune s-a îmbrăcat. Pentru aceasta, cu
mulțumire cântăm: Mărire, Hristoase, Învierii
Tale!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Pe Cel necuprins cu mintea, pe Cel de o
ființă cu Tatăl și cu Spiritul, în pântecul tău,
tainic L-ai încăput, Maica lui Dumnezeu. O
singură și neamestecată lucrare a Treimii am
cunoscut că e mărită în lume prin nașterea ta.
Pentru aceasta, cu mulțumire, cântăm ție: Bucură-
te, ceea ce ești cu daruri dăruită!

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: ***Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.***

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: ***Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.***

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: ***Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.***

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: ***Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.***

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeuului nostru, mărire ție.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

***Poporul:** Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

***Poporul:** Amin.*

Ipacoiul glasului 3

Spăimântând cu vederea, liniștind cu graiurile, Îngerul cel strălucitor a zis Femeilor purtătoare de mir: Pentru ce căutați pe Cel viu în mormânt? Sculatu-S-a, deșertând mormintele. Cunoașteți pe Cel neschimbat, ca schimbător al stricăciunii; ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale, că ai mântuit neamul omenesc.

Antifoanele glasului 3

Antifonul I

Robia Sionului Tu ai scos-o din Babilon; și pe mine din patimi la viață atrage-mă, Cuvântule.

Cei ce seamănă în austru cu lacrimi dumnezeiești, vor secera spice de viață veșnică întru bucurie.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt toată buna dăruire, ca și prin Tatăl și prin Fiul, împreună-strălucește, întru Care toate viază și se mișcă.

Antifonul II

De n-ar zidi Domnul casa faptelor bune, în zadar ne-am osteni; dar păzindu-ne El sufletul, nimeni nu va prăda cetatea noastră.

Ca o roadă a pântecelui, prin Spiritul, fii se fac Ție, Hristoase, ca și Tatălui, sfinții, pururea.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt se vede toată sfințenia, înțelepciunea, că dă ființă la toată făptură; Acestuia să slujim, ca și Tatălui și Cuvântului, că Dumnezeu este.

Antifonul III

Cei ce se tem de Domnul fericiți vor umbla în cărările poruncilor, că vor mânca toată roada cea de viață.

Veselește-te, Întâiule păstor al turmei, văzând împrejurul mesei Tale pe fiii Tăi, purtând stâlپări de fapte bune.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este toată bogăția măririi, din Care vine har și viață la toată zidirea; că lăudat este împreună cu Tatăl și cu cuvântul.

Preotul: Întelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 3

Spuneți între neamuri că Domnul a împărățit, pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti. (*Ps. 95, 10*)

Stih: Cântați Domnului cântare nouă. (Ps. 32, 3)

Spuneți întru neamuri că Domnul a împărățit, pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti. *(Ps. 95, 10)*

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 3

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia Învierii a IV-a. Evanghelia după Luca (24, 1-12)

In ziua cea dintâi a săptămânii, dis-de-dimineată, au venit femeile la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. Ele au găsit piatra răsturnată de pe mormânt și, intrând, nu au găsit trupul Domnului Isus. Dar, fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbați au stat înaintea lor, în veșminte strălucitoare. Atunci ele, înfricoșându-se, și-au plecat fața la pământ. Ei însă au zis către ele: Pentru ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte cum v-a spus vouă, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit, iar a treia zi

să învie. Atunci ele și-au adus aminte de cuvintele Lui. Și, întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. Iar ele erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria lui Iacob și celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostoli acestea. Dar spusele femeilor au părut înaintea lor ca o minciună și nu le-au crezut. Însă Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt și, aplecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de cele întâmplare.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta,

și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de
Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor
noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila
ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge
fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai
înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare
milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeu, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesiane, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 3, din Octoih.

Canonul Crucii și Învierii, din Octoih.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din Octoih.

Canonul așezării cinstului Veșmânt, din Minei.

Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 3

Irmos:

Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie, și a despărțit marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeu nostru cel preamărit; Acestuia unuia să-i cântăm, că S-a preamărit.

Cel ce a osândit pământul să aducă călcătorului de poruncă roadă din sudoare. Acesta este Dumnezeu nostru, Care, primind trupește cunună de spini din mână călătoare de lege, blestemul a dezlegat, că S-a preamărit.

Biruator încununat împotriva morții S-a arătat, înfricoșând moartea; că, trup pătimitor însuflețit luând, Acesta este Dumnezeu nostru și, luptându-Se cu tiranul, pe toți i-a înviat, că S-a preamărit.

A Născătoarei

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te măresc pe tine toate neamurile, ceea ce ai născut fără sămânță; că, intrând în pântecele tău cel sfințit, a luat ființa noastră și S-a născut din tine Dumnezeu și Om. Acesta este Dumnezeu nostru.

Canonul Crucii și al Învierii

Neamul omenesc cel robit de tiranul cel iubitor de păcate, cu dumnezeiescul sânge l-a răscumpărat Hristos și, îndumnezeindu-l, l-a înnoit, că S-a preamărit.

Hristos, vistierul vieții, ca un muritor, moarte de voie a gustat, iar ca Unul care este din fire nemuritor, pe cei morți i-a înviat, că S-a preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Celui ce S-a întrupat din tine Fecioară, își pleacă genunchii toată firea celor cerești, și cu cei de pe pământ cele dedesubt, cu vrednică credință, că S-a preamărit.

O, împăcările cele dintru tine, Fecioară! Că Dumnezeu, Cel ce este dătătorul din belșug al bunătăților, Spiritul cel dumnezeiesc dându-ne nouă, trup din tine a luat, că S-a preamărit.

Canonul așezării cinstitului Veșmânt

Cinstitul tău veșmânt, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, l-ai dăruit acoperământ sfântit poporului care te cinstește pururea, toată năvălirea celor potrivnici totdeauna biruind cu puterea Spiritului.

Prin pipăirea Celui ce S-a arătat cu trup pe pământ pentru noi, din curat sângele tău, ți-ai sfântit veșmânt cinstit cu atingerea de trupul tău. Prin care pe toți robii tăi, cei ce te laudă pe tine, îi sfințești, Fecioară.

Vistierie cinstită celor ce te cinstesc pe tine cu credință, Fecioară, ceea ce ești bună cu adevărat, le-ai dăruit veșmântul tău, pe toți îmbogățindu-i cu darurile dumnezeiescului Spirit și cu multe arătări de minuni.

Mielușea neîntinată, ceea ce ai născut pe Mielul lui Dumnezeu mai presus de fire, dăruitu-ne-ai nouă cinstită haina ta, care curățește totdeauna cu adevărat întinăciunea celor ce se închină veșmântului tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Putare și legătură de întărire Preacurată, dumnezeiescul tău veșmânt dobândindu-l cu adevărat cetatea ta, tărie nebiruită are, pentru aceasta se și bucură de tine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mai cinstită decât sicriul cel dedemult cu adevărat, racla ta s-a arătat pe pământ de Dumnezeu Născătoare, ale căreia închipuirile purtând, încă și cunoștințele adevărului credincioșilor păzind.

**Cântarea I a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 3

Irmos:

Cel ce ai adus toate din cele ce n-au fost, cu cuvântul zidindu-le și săvârșindu-le cu Spiritul, Atotținătorule Stăpâne, întărește-mă întru dragostea Ta.

Prin Crucea Ta s-a rușinat necuratul; că a făcut groapa, pe care săpând-o, a căzut într-însa; iar puterea celor smeriți, s-a înălțat întru învierea Ta, Hristoase.

Propovăduirea dreptei credințe ca o apă a acoperit mările neamurilor, Iubitorule de oameni; că, sculându-Te din mormânt, ai descoperit lumina Treimii.

A Născătoarei

Minunate lucruri s-au grăit despre tine, ceea ce ești cetate însuflețită a Celui ce împărățește

pururea; că prin tine, Stăpână, Dumnezeu a viețuit împreună cu cei de pe pământ.

Canonul Crucii și al Învierii

Preacurată Cruce, curățire a întinărilor idolești te-ai arătat; că Isus, Cel mai presus de Dumnezeire, pe tine mâinile și-a întins.

Toți credincioșii să te cinstim pe tine, Mormântule dătător de viață. Că întru tine S-a îngropat și S-a sculat Hristos, Cel ce este cu adevărat Dumnezeul nostru.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Mlădiță din rădăcina lui Iesei, după profeție odrăslind Fecioara, floare Te-a răsărit nouă pe Tine, Hristoase; Sfânt ești Doamne!

Ca să faci părtași ai Dumnezeirii pe pământeni, trupul nostru din Fecioară Tu luându-l, ai sărăcit; Sfânt ești Doamne.

Canonul așezării cinstului Veșmânt

Pe sfințirea cea frumoasă, pe ușa cerească, pe Maica lui Dumnezeu să o lăudăm, și veșmântul ei, cel ce izvorăște daruri dumnezeiești, cu dragoste să-l sărutăm.

Prin nestricată nașterea ta, Curată, pe toți cei goliți prin stricăciune i-ai îmbrăcat cu haina nestricăciunii și le-ai dăruit cinstit veșmântul tău bogăție neîmpuținată.

Preacurată, tu pe Cel ce acoperă tot cerul cu nori L-ai acoperit cu cinstit veșmântul tău. Acestuia închinându-ne cu credință, pe tine te slăvim, Acoperământul sufletelor noastre.

Loc de vindecare fără de plată este celor neputincioși acest dumnezeiesc lăcaș, că veșmântul tău, Curată, l-a câștigat izvor care neîncetat revarsă tămăduiri, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Mult-cinstită haina celei Preacurate și preacinstite, nouă necredincioșilor prin Dar ne izvorăște astăzi tămăduiri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca o rouă de dimineață veselia ta curgând pururea, potolește cuptorul patimilor, al celor ce te cinstesc pe tine totdeauna.

**Cântarea a 3-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor preamăririi învrednicește-i.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna așezării cinstului Veșmânt, glas 4

Izvoarele tămăduirilor Născătoarei de Dumnezeu, care ies din preacinstit sicriul tău ca din Eden, adapă fața pământului, daruri vărsând celor ce te cinstesc pe tine cu credință. Pentru aceasta te laudăm, și cu credință te mărim, și cu

mulțumire strigăm pururea: Bucură-te ceea ce una ești nădejdea celor ce te laudă pe tine.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Izvoarele tămăduirilor Născătoarei de Dumnezeu, care ies din preacinstit sicriul tău ca din Eden, adapă fața pământului, daruri vărsând celor ce te cinstesc pe tine cu credință. Pentru aceasta te laudăm, și cu credință te mărim, și cu mulțumire strigăm pururea: Bucură-te ceea ce una ești nădejdea celor ce te laudă pe tine.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 3

Irmos:

Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul-Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Bătăi și răni din milostivire ai suferit Hristoase, ocară palmuirilor răbdând, și cu îndelungată răbdare scuipări suferind, prin care mi-ai adus mie mântuirea. Mărire puterii Tale, Doamne.

În trup muritor, cu moartea Te-ai amestecat, Cel ce ești Viața, pentru ticăloșia celor lipsiți și pentru suspinul săracilor Tăi; și nimicind pe cel nimicitor, Preamărite, pe toți împreună i-ai înviat, unule Iubitorule de oameni.

A Născătoarei

Adu-Ți aminte, Hristoase, de turma pe care ai agonisit-o cu patima Ta; rugăciunile pline de milostivire ale preamăritei Maicii Tale primește-le și cercetează turma Ta cea năcăjită, mântuind-o cu puterea Ta, Doamne.

Canonul Crucii și al Învierii

Cel ce ai zidit pe om după chipul Tău, Iubitorule de oameni, și, omorât fiind el cu păcatul prin călcarea poruncii, răstignindu-Te în locul Căpățânii, l-ai mântuit.

Pe morții pe care îi înghițise, moartea i-a dat înapoi, iar împărăția iadului, cea pricinuitoare de stricăciune, a fost nimicită, sculându-te Tu din mormânt, Doamne.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel ce ai așezat munții cu cumpăna dumnezeieștii cunoștințe, Stăpâne, tăiatu-Te-ai nu de mână ca o piatră, din Fecioară. Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Firea noastră cea bolnavă ai vindecat-o, Stăpâne, unind cu ea în Fecioară doctoria cea mai vindecătoare, adică preacurată Dumnezeirea Ta, Cuvântule.

Partea mea ești, Doamne, și moștenire dorită, Cel ce pe mine din Fecioară m-ai unit cu Ipostasul Tău, Cuvinte, făcându-Te ipostas în trup.

Canonul așezării cinstului Veșmânt

Să preamărim pe cea singură binecuvântată și, cu credință, să ne atingem de veșmântul ei, ca să primim harul Spiritului.

Preacurată, cinstim veșmântul tău, pe care, ca pe un izvor de nestricăciune și îmbrăcăminte aleasă a măririi l-ai dat tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cetatea care te cinstește pe tine, câștigând veșmântul tău, Fecioară, ca pe o vistierie de mult preț, cu credință îl sărută și primește har.

Preacurată și singură binecuvântată, care ești mai Cinstită decât Heruvimii, izbăvește de toată primejdia sufletele noastre, ale celor ce te cinstim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

De pe pământ la Cer Născătoare de Dumnezeu, dumnezeiesc veșmântul tău

Preacurată, ne trage pe noi cei aprinși cu căldură de dragostea lui. Pentru aceasta pe tine te mărim ca pe o pricină a măririi celei mai bune.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iată Darul cel nedeșertat, veniți toți cu inimă curată, o iubitorilor de praznic; de scoateți dumnezeiești ape, care din-destul izvorăsc din cinstită racla celei Prealăudate.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Sfatul cel neînțeleș și dumnezeiesc, al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum socotindu-l, a strigat: Mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Învierii
Cântarea V, glas 3
Irmos:

Spre Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârșește toată mintea, pentru că luminează sunt poruncile Tale, întru acestea povățuiește-mă.

Judecătorului celui nedrept fiind dat prin ura iudeilor, Văzătorule a toate, și judecând tot pământul cu dreptate, ai mântuit pe Adam din osânda cea de demult.

Pacea Ta dăruiește-o bisericilor Tale, Hristoase, cu nebiruita putere a Crucii Tale, Cel ce ai înviat din morți, și mântuiește sufletele noastre.

A Născătoare

Cort sfânt și mai încăpător decât cerurile te-ai arătat, pururea Fecioară, ca una care ai născut pe Cel neîncăput de toată zidirea, pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Canonul Crucii și al Învierii

Cu sulița fiind împunsă coasta Ta, o Hristoase al meu, din blestem ai eliberat pe cea

zidită din coastă omenească, care se făcuse pricinuitoare a pierzării tuturor oamenilor.

Întocmai cu Tatăl după Ființă fiind, casa cea sfințită a preacuratului și preacinstului Tău trup ai sculat-o din morți, Hristoase Mântuitorul nostru.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul tău Fecioară, este făcătorul lui Adam cel întâi zidit, iar nu făptură, măcar că Și-a plăsmuit Lui trup însuflețit din tine.

Întocmai este cu Tatăl Fiul Fecioarei, Cuvântul lui Dumnezeu, ipostas desăvârșit în două firi, Isus Domnul, Dumnezeu și om desăvârșit.

Canonul așezării cinstului Veșmânt

Tu, Stăpână Preacurată, robilor tăi ai dăruit veșmântul tău întărire, iar cinstul tău brâu, dumnezeiască îngădire.

Rai frumos, care izvorăște din sine buna mireasmă a Spiritului s-a arătat, Preacurată, casa care ține în sine haina ta.

Preasfântă, sfințește sufletele și trupurile noastre, ale celor ce cu credință cinstim sfântul și preacinstitul tău veșmânt.

Biserici ale lui Dumnezeu, Celui sălășluit întru tine, Născătoare de Dumnezeu, arătă-ne pe noi, cei ce te fericism în dumnezeiasca ta biserică.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Darul lui Dumnezeu tu ești Preacurată de Dumnezeu Născătoare, care izvorăște din-destul din cinstită racla ta, celor ce cu dragoste se închină ție.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Credincioșii împărați se încing cu tine ca cu o putere, și cetatea ta avându-te pe tine legătură, se laudă cu veșmântul tău Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară nenuntită, ai avut în pântec pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 3

Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat, și slăbește spiritul meu; ci tinzând brațul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru, mântuiește-mă, Îndreptătorule.

Adâncul milei și al îndurărilor m-a înconjurat prin coborârea Ta; că întrupându-Te și făcându-Te în chip de rob, Stăpâne, m-ai îndumnezeit și cu Tine împreună m-ai preamărit.

Omorâre a răbdat omorâtorul, văzând înviat pe Cel omorât; acestea sunt semnele Învierii Tale, Hristoase, și răsplătirile preacinstitei Tale pătimiri.

A Născătoare

Preacurată, ceea ce singură mai presus de minte ai mijlocit între Făcătorul și între oameni, roagă pe Fiul tău ca să fie milostiv și apărător al robilor tăi celor ce au greșit.

Canonul Crucii și al Învierii

Cu răni fiind Tu încercat, prin patima Crucii, pe cei răniți din iad împreună i-ai ridicat. Pentru aceasta, strig Ție: Scoate din stricăciune viața mea, Iubitorule de oameni.

Deschisu-s-au Ție, Hristoase, cu frică, porțile iadului, și avuția vrăjmașului a fost prădată. Pentru aceasta, femeile Te-au întâmpinat, bucurie luând în locul întristării.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Luat-a chip ca al nostru din Fecioara cea fără prihană, Cel lipsit de chip, făcându-Se om după chip și după lucrare, dar neschimbându-Și Dumnezeirea.

De adâncul păcatelor și de viforul patimilor mântuiește-mă, Preacurată; că ești liman și adânc al minunilor, celor ce aleargă la tine cu credință.

Canonul așezării cinstului Veșmânt

Arătat-ai împărătesei tuturor cetăților, ceea ce ai născut pe Împăratul și Domnul tuturor, cinstită și sfântă haina ta ca pe un zid nestricat.

Bucurându-ne, darul Fecioarei să-l preamărim și preasfânt veșmântul ei să-l cinstim, din care se revarsă neîncetat toată sănătatea celor neputincioși.

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te cunoaștem izvor curgător de ape de viață și cinstim dumnezeiescul tău veșmânt, din care izvorăsc în toate zilele vindecări pentru credincioși.

Domnul sălășluindu-Se în tine, Născătoare de Dumnezeu, firea omenească Și-a făcut-o locuință și a alungat toată vătămarea celui străin.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Tărie pe tine credincioșii câștigându-te și laudă, se încing cu mărire, cinstit brâul tău de Dumnezeu Născătoare dobândindu-l, ca o prealuminată și cinstită podoabă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A vedea mărirea ta cea negrăită de Dumnezeu Născătoare, doreau dedemult toți dumnezeieștii Profeți, dar în zilele cele mai de pe urmă s-a arătat nouă Cel ce este mai presus decât vremile.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, mărint pe Dumnezeu, Cel ce s-a născut dintr-însa.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata,*

mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul învierii glasului 3

Înviat-ai astăzi din mormânt, Îndurate, și pe noi ne-ai scos din porțile morții. Astăzi Adam dănțuiește și Eva se bucură, iar profeții împreună cu patriarhii laudă neîncetat puterea cea dumnezeiască a stăpânirii Tale.

Icosul

Cerul și pământul astăzi să dănțuiască și pe Hristos-Dumnezeu cu un gând să-L laude, că pe cei legați din morminte i-a ridicat. Împreună se bucură toată făptura, aducând cântări vrednice Ziditorului a toate și Mântuitorului nostru; că astăzi, pe cei muritori din iad scoțându-i, ca un

dătător de viață, la ceruri împreună i-a înălțat, și a zdrobit trufia vrăjmașului și porțile iadului le-a sfărâmat cu puterea cea dumnezeiască a stăpânirii Sale.

Sinaxar

În această lună, în ziua a doua a, Duminica a patra după Cincizecime, pomenirea așezării cinstului Veșmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în sfânta raclă din biserica Vlaherne, în Constantinopol, în zilele împăratului Leon cel Mare.

Pentru sfânta mijlocire a Născătoarei de Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 3

Irmos:

Precum de demult pe cei trei tineri binecredincioși i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al Dumnezeirii, luminează-ne și pe noi, care strigăm: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Ruptu-s-a catapeteasma cea luminată a Templului la răstignirea Făcătorului, arătând adevărul cel ascuns în Scriptură credincioșilor ce strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Împunsă fiind coasta Ta, Hristoase, picături, dumnezeiește curgătoare din sângele Tău cel de viață făcător, cu iconomie picurând pe pământ, au înnoit pe cei din pământ, care strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

A Treimii

Pe Spiritul cel bun împreună cu Tatăl și cu Fiul Unul-Născut să-L preamărim credincioșii, cinstind o Stăpânie în Trei și o Dumnezeire, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul Crucii și al Învierii

Soarele, văzând răstignit pe Cruce nu om de rând, ci pe Dumnezeu întrupat, s-a întunecat; Aceluia și cântăm: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Pe Cel tare cu Dumnezeirea primindu-L iadul cel ticălos, pe Dătătorul de nestricăciune, a dat afară din sine sufletele dreptilor, care strigau: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel ce ești Domnul măririi și stăpânești Puterile cele de sus, Cel ce șezi împreună cu Tatăl, pe mâinile Fecioarei ai fost purtat: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Voinică este moartea, dar ai răpus-o pe ea când s-a atins de Tine, Cel ce Te-ai făcut din Fecioară trup cu dumnezeiesc ipostas: Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Născătoare de Dumnezeu te-am cunoscut toți pe tine, ceea ce ai născut pe Dumnezeu; că ai născut pe Unul din Treime întrupat. Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Preacurată.

Canonul așezării cinstului Veșmânt

Cu minte preaînaltă și cu inimă smerită să o preamărim pe Preasfânta Fecioară cea cu har dăruită, ceea ce este tronul preaînalt al Împăratului.

Ceea ce ești cămară aleasă lui Dumnezeu, veșmântul tău, cel așezat astăzi întru cinstită cămara ta, cu credință îl cinstim, ca pe un chivot sfânt și acoperământ al celor binecredincioși.

Racla ta, care are în sine veșmântul care a acoperit cinstit trupul tău, Fecioară, cu totul preacurată, curățește toată întinarea sufletească a celor ce cu credință se apropie de ea.

De Dumnezeu Născătoare, Preacurată, mântuiește cetatea care te cinstește pe tine, de foamete și de cutremur, de tot necazul și de năvălirea păgână și de potrivnica vătămare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Varsă din sine dumnezeieștile tale pahare
Preacurată cu adevărat Dar de minuni
credincioșilor, și celor ce te cinstesc pe tine, din
sicriul tău ies din-destul ca din alt Eden râuri
înțeleghătoare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acum vă apropiați cu veselie toți cei de pe
pământ, veniți, sicriul îndeamnă în taină, de vă
atingeți de preamărit veșmântul Doamnei, care ca
o visterie este pus.

Cântarea a 7-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au
închinat, ci numai Făcătorului, iar groaza focului
bărbătește călcând-o, s-au bucurat, cântând:
Prealăudate Doamne și Dumnezeul părinților
noștri binecuvântat ești.

Canonul Învierii

Cântarea VIII, glas 3

Irmos:

Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, și de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ruptu-s-a catapeteasma Templului, când s-a înfipt Crucea Ta în locul Căpățânii, și făptura împreună s-a cutremurat de frică, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Înviat-ai, Hristoase, din mormânt, și pe cel căzut cu amăgirea, pe lemn l-ai îndreptat cu dumnezeiasca putere, pe cel ce strigă și grăiește: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei

Biserică a lui Dumnezeu te-ai arătat, locaş în suflete şi chivot, că pe Făcătorul cu oamenii L-ai împăcat, curată Născătoare de Dumnezeu, şi după vrednicie toţi te laudăm şi te preaînălţăm întru toţi vecii.

Canonul Crucii şi al Învierii

Cuvântul nu este pătimitor, căci fără patimă este cu Dumnezeirea; dar Dumnezeu a pătimit în trup, Căruia şi cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Adormit-ai ca un muritor, sculat-Te-ai ca un nemuritor, Mântuitorule, şi mântuieşti din moarte pe cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

A Treimii

Slujim cu bună cinstire Dumnezeirii celei unite în trei Ipostasuri şi neîncetat cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce te-ai ridicat mai presus de cetele celor fără de trup și ești aproape de Dumnezeu, binecuvântăm nașterea ta, binecuvântată Fecioară, și o preaînălțăm întru toți vecii.

Frumusețea cea firească ai arătat-o mai frumoasă, făcând să strălucească trupul Dumnezeirii. Binecuvântăm nașterea ta, binecuvântată Fecioară, și o preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul așezării cinstului Veșmânt

Cu glasuri de mulțumire te laudăm pe tine, ceea ce ne ești mijlocitoare de toate bunătățile, și cinstit veșmântul tău îl sărutăm, Fecioară, cântând: Binecuvântați, toate lucrurile, pe Domnul!

Ca o făclie înțelegătoare, având pusă în sfeșnicul mesei sfințita haină a Preacuratei Fecioare, ne luminăm totdeauna la ochii inimii.

Nicicum n-ai lăsat neîmpărtășiți de sfințita ta atingere, Fecioară, pe nevrednicii tăi robi, că, în locul trupului tău cel de viață purtător, ai dăruit tuturor veșmântul tău.

În cântări dumnezeiești să cinstim pe ceea ce este lăcaș cuprinzător al lui Dumnezeu, pe cea între maici preacurată, ușa cea cerească, prin care s-a încuiat ușa ce ducea la moarte.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Toiag, care ai odrăslit floarea vieții, tu ești bucuria tuturor mult-cinstită Preacurată, vas primitor de mireasma Spiritului, vistierie de bunătăți, izvor de miresme, din care miruri de tămăduiri izvorăște dumnezeiasca raclă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Laudă măririle tale cinstită Preacurată, oștile cele de spirite, propovăduiesc toți Patriarhii și Profeții luminat, și Apostolii acestea, și ceata martirilor, și toată plinirea Cuvioșilor, cu care ne închinăm ție.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, gals 4

*Stih: **S**ă laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.*

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum, fiind împlinită, pe toată lumea ridică să cânte: Pe Domnul, lucrurile laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 2:** Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 3:** Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 3

Irmos:

Minune nouă și potrivită lui Dumnezeu. Că prin ușa cea încuiată a Fecioarei în chip vădit a trecut Domnul; gol la intrare, și purtător de trup S-a arătat la ieșire Dumnezeu, și ușa a rămas încuiată. Pe aceasta în chip de negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim.

Înfricoșător este a Te vedea pe Tine, Făcătorul, pe lemn ridicat, Cuvântule al lui Dumnezeu, iar pe Dumnezeu pătimind cu trupul pentru robi, și în mormânt fără suflare zăcând, și pe cei morți în iad dezlegând. Pentru aceasta, pe Tine, Hristoase, ca pe Cel atotputernic, Te mărim.

Din stricăciunea morții ai mântuit pe strămoși, Hristoase, fiind pus în mormânt, și viață ai înflorit, pe cei morți înviind, îndrumând firea omenească la lumină și întru dumnezeiască nesticăciune îmbrăcându-o. Pentru aceasta, pe Tine, Izvorul luminii celei de-a pururea vii, Te mărim.

A Născătoarei

Arătatu-te-ai locaș și scaun al lui Dumnezeu, în care a locuit Cel ce este întru cei de sus, născându-Se fără ispită bărbătească, nedeschizând deloc ușile trupului tău, Preacurată. Pentru aceasta, cu rugăciunile tale cele neîncetate, Preasfântă, stinge sămânța războaielor și lumea împac-o, dăruindu-i pacea Fiului tău și Mântuitorului nostru.

Canonul Crucii și al Învierii

Cinste ai izvorât tuturor oamenilor, din moartea cea de ocară, din care gustând prin răstignire cu ființa cea muritoare, Mântuitorule, nestricăciune mi-ai dăruit, Hristoase, ca un iubitor de oameni.

Mântuitu-m-ai pe mine sculându-Te din mormânt, Hristoase, m-ai înălțat, la Tatăl, Părintele Tău, m-ai adus și de-a dreapta Lui împreună m-ai așezat, pentru milostivirea milei Tale, Doamne.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Nicicum nu se satură credincioșii cei curați a-ți aduce laude, Fecioară, că la dorire adăugând pururea dorire dumnezeiască, te măresc ca pe Maica lui Dumnezeu.

Pusu-ne-ai solitoare neînfruntată pe ceea ce Te-a născut pe Tine, Hristoase; pentru rugăciunile ei ne dăruiești nouă, Milostive, pe Spiritul cel dătător de bunătate, Care din Tatăl, prin Tine, purcede.

Canonul așezării cinstului Veșmânt

Iată, pe tine, patul lui Solomon, te cinstim cu cântări de bucurie și cinstim veșmântul tău, înconjurându-l ca pe un chivot de sfințenie, că leacuri de mântuire primim, pururea Fecioară.

Arătatu-s-a acum dumnezeiesca ta raclă, care cuprinde cinstită haina ta, ca un izvor de lumină, Fecioară; raze de tămăduiri din sine răspândind și întunericul bolilor izgonind; pentru aceea, cu dragoste îl sărutăm.

Astăzi, la închinarea veșmântului tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, se bucură împreună cu noi toate cereștile puteri, Apostolii, Profeții și

Martirii, Cuvioșii și toți Dreptii, Stăpână, singura pururea Fecioară.

Sfînțitu-s-a tot pământul, ceea ce ești preasfînțit lăcaș al Stăpânului, cu punerea veșmântului tău, precum David s-a bucurat de așezarea chivotului celui de demult, care te-a închipuit pe tine, pururea Fecioară.

Luminată îmbrăcăminte și zid ai dăruit veșmântul tău împărătesei tuturor cetăților, care te cinstește pe tine, ceea ce ești Împărăteasa tuturor făpturilor, Născătoare de Dumnezeu, Maică Fecioară.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Are Sfântul tău brâu și haina ta cetatea ta, de Dumnezeu Născătoare, ca un zid și dumnezeiască unire de învățături, și laudă dreptcredincioșilor, și biruință împăraților.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lăudăm mărirea ta cea negrăită, și Darul tău cel neasemănat; că tu ești izvorul înțelepciunii, din care iese cuvântul tuturor celor ce te cinstesc pe tine Curată, și măresc pe Cel născut al tău.

**Cântarea a 9-a a Catavsiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Tot neamul pământesc să salte cu spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară!

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a IV-a. A Învierii

Cu fapte bune luminându-ne, să vedem pe bărbații, cei ce stau la mormântul cel de viață purtător, în veșminte strălucitoare, și pe purtătoarele de mir plecându-și fața la pământ; învierea celui ce stăpânește cerurile să o cunoaștem, și la viața cea în mormânt să alergăm

cu Petru, și de ceea ce s-a făcut minunându-ne, să așteptăm, să vedem pe Hristos.

A Născătoarei de Dumnezeu

Bucurați-vă, zicând, ai schimbat întristarea strămoșilor, Doamne, aducând în lume bucuria învierii tale. De aceea, Dătătorule de viață, pentru aceea ce te-a născut, trimite lumina care luminează inimile, lumina milelor tale, ca să-ți strigăm ție: iubitorule de oameni Dumnezeu-omule, mărire învierii tale.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 3, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. *(Ps. 148, 1)*

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. *(Ps. 148, 2)*

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. *(Ps. 149, 9)*

Veniți, toate neamurile, cunoașteți puterea tainei celei înfricoșătoare: că Hristos, Mântuitorul nostru, Cuvântul cel dintru început, S-a răstignit pentru noi, și de voie S-a îngropat, și a înviat din morți, ca să mântuiască toate; Acestuia sa ne închinăm.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Spus-au toate minunile străjerii Tăi, Doamne; dar adunarea deșertăciunii, umplând de daruri dreapta lor, socoteau că vor ascunde învierea Ta, pe care lumea o preamărește; îndură-te spre noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

De bucurie toate s-au umplut, luând dovedirea Învierii; că Maria Magdalena la groapă a venit și a aflat un Înger pe piatră șezând, cu veșmintele strălucind și zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Nu este aici, ci S-a sculat, precum a zis, mergând mai înainte în Galileea.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Întru lumina Ta, Stăpâne, vom vedea lumină, Iubitorule de oameni; că ai înviat din morți, dăruind mântuire neamului omenesc, ca să Te preamărească toată făptura pe Tine, Cel singur fără de păcat, îndură-te spre noi.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Ca pe o cântare de dimineață mironosițele femeii Îți aduceau lacrimile, Doamne; că având miresme cu bun miros, la mormântul Tău au ajuns, grăbindu-se să ungă preacurat trupul Tău. Iar un înger șezând pe piatră le-a binevestit: Ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Că moartea călcând, a înviat ca un Dumnezeu, dând tuturor mare milă.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Strălucind îngerul la mormântul Tău cel făcător de viață, a grăit Mironosițelor: deșertat-a mormintele Mântuitorul, prădat-a iadul și a înviat a treia zi, Cel ce este Însuși Dumnezeu Atotputernic.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii până Tai până la sfârșit. (Ps. 9, 32)

În mormânt Te-a căutat, venind în prima zi a săptămânii, Maria Magdalena; dar, neaflându-Te, se tânguia cu plângere, strigând: Vai mie, Mântuitorul meu! Cum ai fost furat, Împărate al tuturor? Dar doi îngeri de lumină purtători dinăuntru mormântului au strigat: Ce plângi, femeie? Plâng că au luat pe Domnul meu din mormânt și nu știu unde L-au pus. Dar întorcându-se ea, cum Te-a văzut, îndată a strigat: Domnul meu și Dumnezeul meu, mărire Ție!

Lăudate-voi Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Iudeii în mormânt au zăvorât Viața, iar tâlharul a deschis cu limba Raiul, strigând și grăind: Cel ce cu mine și pentru mine ai fost răstignit, împreună cu mine ai fost pironit pe lemn, și Te-ai arătat mie împreună cu Tatăl pe scaun șezând. Că Acesta este Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce are mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a IV a. A Învierii. glas 4

Dimineată adâncă era și femeile au venit la mormântul Tău, Hristoase, dar trupul cel dorit de dânselle n-a fost aflat. Pentru aceasta, fiind nedumerite, cei ce le-au stat înaintea în haine strălucitoare, le-au zis: Ce căutați pe cel viu cu cei morți? A înviat, precum a zis mai înainte. Pentru ce nu vă aduceți aminte de cuvintele Lui? Căroră crezând ele, au propovăduit cele văzute. Dar bunele vestiri păreau vorbe deșarte; astfel că ucenicii erau încă zăbavnici; dar Petru a alergat și, văzând, a preamărit întru sine minunile Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robît, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

***Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!***

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să
cântăm celui ce a înviat din mormânt, și
începătorului vieții noastre, că stricând cu
moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare
milă.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și dezlegarea deplină (Apolisul).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și

iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește,
Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de
păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor
sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să
cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre,
de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace
lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o
pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

(Dezlegarea deplină) Apolisul

Preotul: **Înțelepciune.**

Poporul: **Binecuvântează, Părinte.**

Preotul: **Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și**

dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **A**min.